

Timp de 25 de ani, în căutarea dragostei pentru aproapele...

În ultima lună am fost pus de multe ori pe gânduri pentru a desluși ce înseamnă pentru mine a fi membru într-o organizație laică catolică de caritate la nivel mondial, așa cum sunt asociațiile vincentiene în lume. Am făcut acest lucru cu atât mai mult cu cât la 2 august a.c. se împlinesc, pentru mine, 25 de ani de activitate vincentiană.

Asociația Caritativă „Sfântul Vincentiu de Paul” din Reșița a luat ființă la 2 august 1992, cu prilejul vizitei unei delegații din Austria, din fostul Decanat „Graz - în dreapta râului Mur“, sub conducerea familiei Kaindlbauer, chiar în ziua de sărbătoare a hramului bisericii romano-catolice „Maria Zăpezii“ din Reșița. Era în după-amiaza zilei aceleia, atunci când a avut loc o întâlnire de fondare al asociației în biroul parohial. Despre ce înseamnă a fi vincentian, obiectivele și munca acestora a vorbit dr. Alois Fauland, atunci președinte al vincentienilor laici din Stiria (Steiermark), care mai târziu a devenit coordonator al întregii mișcări vincentiene laice din Austria. Am fost între 7 și 8 persoane care au primit atunci scânteia, simțind că Tatăl din ceruri ne cheamă și ne îndrumă spre un viitor creștin mai aproape de El. Atunci, la această primă întâlnire vincentiană, am fost ales vicepreședinte al Asociației Caritative „Sfântul Vincentiu de Paul” din Reșița.

Primii pași nu au fost deloc ușori, a trebuit mai întâi să-mi fie cât se poate de clar ce înseamnă de fapt să fii vincentian, ce presupune aceasta și nu în ultimul rând să aflu istoria acestei mișcări laice catolice internaționale. În afară de istoria vincentienilor în lume, am explorat, de asemenea, istoria locală și-am aflat că, chiar și în Reșița, în perioada interbelică s-a lucrat în numele sfântului Vincentiu de Paul, dar nu sub regulile impuse de organizația înființată în secolul XIX de profesorul Sorbonei, acum fericitul Frédéric Ozanam.

În 1994 am fost ales președinte al Asociației Caritative „Sfântul Vincentiu de Paul” din Reșița. Aceasta mi-a dat o motivație în plus să coagulez cu celelalte eforturi de acest gen din România. Ca urmare a acestui angajament, am fondat la Reșița, în data de 25 mai 1996, Uniunea Asociațiilor Caritative „Sfântul Vincentiu de Paul” din România, care la acel moment a constat din nouă organizații membre. Am fost ales atunci președinte al uniunii.

Următorul pas a fost înființarea unui consiliu național al vincentienilor în România. Vincentienii din Câmpulung Muscel au organizat, în zilele de 27 și 28 noiembrie 1998, prima conferință națională la care a participat și președintele general internațional de atunci, Cesar Augusto Nunes Viana din Portugalia. În acele zile am fost ales primul președinte național vincentian din România. Al doilea mandat ca președinte național a fost cel dintre 15 martie 2003 și 31 decembrie 2006. De la 1 ianuarie 2007 am fost ales președinte de onoare al Consiliului Național din România.

De asemenea nu pot uita încercările mele de a constitui familia vincentiană în România, în perioada anilor 2001 - 2003, organizând mai multe întâlniri naționale de acest gen.

Între timp am avut mai multe contacte cu Consiliul general de la Paris. Prima mea participare la nivel internațional a avut loc în 1994, când am participat în calitate

de președinte național, în Bolzano, Tirolul de Sud (Italia), la reuniunea anuală a țărilor vorbitoare de limbă germană din Europa. De atunci am luat parte la aproape toate întâlnirile de acest gen din Europa Centrală. În anul 2001 am organizat la Bratislava, capitala Slovaciei, pentru prima dată o reuniune a delegațiilor din fostele țări comuniste din Europa. În cadrul acestei întâlniri, am fost ales purtător de cuvânt al acestui grup.

După o întâlnire la sediul Consiliul General din Paris, la 8 mai 2001, am fost numit, începând de la 1 ianuarie 2002, primul coordonator al grupului Europa 4 (țările fost comuniste din centrul și estul continentului) de către președintele general internațional, José Ramón Díaz-Torremocha din Spania. Această funcție am servit-o până în septembrie 2012.

Începând cu 27 septembrie 2012 am fost numit de către președintele general internațional, dr. Michael Thio din Singapore, în funcția de vicepreședinte teritorial internațional pentru grupa Europa 2 (aceleași țări care au făcut parte din grupa anterioară Europa 4), această funcție ocupând-o pe perioada întregului mandat al președintelui general internațional de atunci, timp de 6 ani. Din 27 septembrie 2016 am fost confirmat pentru un nou mandat de actualul președinte general internațional, Renato Lima de Oliveira din Brazilia.

Cine ar fi crezut acum 25 de ani, că ceea ce a avut loc în data de 2 august 1992 la Reșița, se va răsfrânge asupra vieții mele, spre a-i da un nou sens și o nouă dezvoltare spirituală? Oare am fost demn de toate aceste funcții și implicit de încrederea acordată? Singur, doar Dumnezeu știe să răspundă acestei întrebări.

Sper să nu fi dezamăgit pe nimeni care a avut încredere în mine în toți acești 25 de ani de activitate în cadrul vincentienilor din Reșița, din România, din Europa și din întreaga lume. Acum îmi permit să spun un cuvânt de mulțumire familiei mele, reșițenilor, prietenilor mei din România, celor europeni și internaționali care au avut încredere și speranță în mine și au demonstrat-o de-a lungul anilor în diferite moduri și pe diferite căi.

Sfântul Vincențiu de Paul, fericitul Frédéric Ozanam, toți sfinții și fericiiții familiei vincentiene au stat alături de mine în activitățile mele în toți acești 25 de ani (am simțit-o de fiecare dată!) și pentru aceasta, îi mulțumesc în primul rând lui Dumnezeu, blândul Păstor. Fie ca să pot continua activitatea vincentiană oriunde mă va binecuvânta Domnul în continuare!

Erwin Josef Tigla
02.08.2017